

Ataki na Hiszpanię z 2004 roku – nowe rewelacje

10 sierpnia 2019

Ostatnie rewelacje na temat ataków, które miały miejsce w Barcelonie i Cambrils w 2017 r. – podobnie jak te, dotyczące poprzedniego ataku w Madrycie w 2004 r. – stawiają dokładnie takie same uzasadnione pytania, jak te sformułowane w innych krajach na temat innych ataków. Dlaczego wszędzie islamscy terroryści wydają się być powiązani z NATO?

15 lipca 2019 r., hiszpański republikański dziennik „Público” opublikował [artykuł autorstwa Carlosa Enrique Bayo](#), będącego początkiem czteroczęściowej historii dochodzenia w sprawie związków między przywódcą grupy, która przeprowadziła ataki z 2017 r. w Katalonii a hiszpańskimi tajnymi służbami [1].

W Hiszpanii wywiad i kontrwywiad podporządkowane są jednej instytucji, CNI (Centro Nacional de Inteligencia – National Intelligence Center). Chociaż pod względem administracyjnym podlega Ministerstwu Obrony, jego dyrektor cieszy się formalną rangą ministra.

Dokumenty opublikowane przez „Público” potwierdzają, że w przeciwieństwie do oficjalnej wersji imam Ripoll, Marokańczyk Abdelbaki Es-Satty:

- był radykalizowany przez długi czas;
- został zwerbowany jako informator przez służby wywiadowcze;
- służby wywiadowcze sfałszowały jego papiery, aby uniknąć jego wydalenia po uznaniu go za winnego handlu narkotykami;
- przygotowano dla niego „martwą skrzynkę pocztową”, aby mógł komunikować się ze swoim oficerem prowadzącym;
- podsłuchiowano telefony jego współpracowników.

Przede wszystkim zaświadczają, że:

- CNI podążało za terrorystami krok po kroku;
- znało lokalizacje celów ataku;
- oraz, że kontynuowali ich nadzór co najmniej cztery dni przed przeprowadzeniem ataków.

Dlaczego CNI nie zapobiegło atakom? Dlaczego ukryli to, co wiedzieli na ten temat? Dlaczego w 2008 r. (To znaczy przed rekrutacją Abdelbakiiego Es-Satty jako informatora) ukryte zostały pewne elementy śledztwa prowadzonego przez Guardia Civil w celu ochrony dochodzenia w sprawie ataku madryckiego z 11 marca 2004 r. (Znanego jako „11-M”)?

W rzeczywistości Es-Satty był już zamieszany w „Operację Szakał”, która powiązała go z atakami w Casablance w dniu 16 maja 2003 r. [2], a także z innym zamachem w Iraku przeciwko siłom włoskim [3].

Te rewelacje przypominają nam wydarzenia z 11-M, największego ataku, który przeprowadzono w Europie po 11 września 2001 r. W zamachu 11-M zginęło blisko 200 osób, a 2000 osób zostało rannych. Chociaż sprawcy tej operacji zostali osądzeni, nadal nie wiemy, na czyje zlecenie została ona przeprowadzona.

- Tak się składa, że większość sprawców była policyjnymi informatorami.
- NATO przeprowadziło tajne ćwiczenie w Madrycie w przeddzień ataku, którego scenariusz był taki sam, jak sam atak [4] – scenariusz, którego terroryści nie mogli poznać, mimo że podążali za jego planem.
- Duży zespół CIA opuścił Hiszpanię w pośpiechu następnego dnia po ataku [5].

Początkowo o przeprowadzenie ataku zostali początkowo oskarżeni baskijscy separatyści z ETA, następnie podejrzenie

padło na islamistów. Opublikowaliśmy śledztwo Mathieu Miquela na ten temat, w którym przedstawił on solidne podstawy hipotezy, jakoby operacja ta, była operacją NATO przeprowadzona pod fałszywą flagą [6].

Mimowolnie zostało to potwierdzone przez wielkiego zwolennika paktu północnoatlantyckiego, byłego premiera Jose-Marię Aznara. Na początku „arabskiej wiosny” ujawnił on, że przywódca Al-Kaidy w Libii – Abdelhakim Belhaj, był zamieszany w atak 11-M, ale nie udało się go aresztować i osądzić [7]. Jednak z pomocą NATO, Belhaj został gubernatorem wojskowym Trypolisu. Następnie, według hiszpańskiego monarchistycznego dziennika ABC, przeniósł się do Syrii, aby „wspomóc rewolucję”. W rzeczywistości jednak udał się w celu utworzenia Wolnej Armii Syryjskiej pod auspicjami Francji [8]. Według rosyjskiego ambasadora Rady Bezpieczeństwa ONZ Vitali Tchourkine, Belhaj i jego ludzie zostali przetransportowani przez ONZ z Libii do Turcji pod przykrywką pomocy humanitarnej dla uchodźców. Po prośbie skierowanej do Interpolu przez prokuratora generalnego Egiptu, Hichema Baraketa, Belhaj został emirem Daesh (ISIS) na terenach Maghrebu w 2015 r. [9]. Dziś rządzi Wschodnią Libią dzięki militarnemu wsparciu Turcji i Kataru oraz politycznemu wsparciu ONZ.

Pamiętajmy, że historycy ustalili odpowiedzialność NATO w czasach zimnej wojny za zabójstwa, ataki i zamachy stanu w państwach członkowskich Sojuszu [10]. Według wewnętrznej literatury Sojuszu, tajne służby NATO zostały objęte nadzorem przez brytyjski MI6 i amerykańską CIA.

Spójrzmy jeszcze raz na ataki w Katalonii. Według dokumentów opublikowanych przez Público, Imam Ripoll Abdelbaki Es-Satty, od długiego czasu stawał się coraz bardziej radykalny w swoich poglądach, czemu CNI zawsze zaprzeczało aż do chwili obecnej. Był bojownikiem Ansara al-Islamu, grupy, która stopniowo infiltrowała Państwo Islamskie w Iraku, które następnie

przeistoczyło się w Daesh (ISIS).

Ansar el-Islam był kierowany przez Kurda Mullaha Krekara, który obecnie przebywa w areszcie domowym w Norwegii. Według kurdyjskiego dziennika Özgür Gündem (dziś zamknięty na polecenie prezydenta Erdogana), CIA zorganizowała tajne spotkanie w Ammanie (Jordania), aby zaplanować podbój Iraku przez Daesh [11]. Dziennik opublikował zapis tego spotkania, które zostało sporządzone przez tureckie służby specjalne, a następnie skradzione przez PKK. Wydaje się, że Mullah Krekar – nadal oficjalnie aresztowany – uczestniczył w tym spotkaniu. Przyleciał z Norwegii specjalnym samolotem NATO, a następnie po cichu wrócił do aresztu domowego.

Sprawa ta wywołała zamieszanie w Hiszpanii, gdzie parlament Katalonii utworzył komisję śledczą w sprawie ataków, w których partia Razem dla Katalonii (partia niezależna Carlesa Puigdemonta) zarzucała pytaniami rząd Pedro Sáncheza.

Katalońscy separatyści zasugerowali, że hiszpański rząd celowo pozwolił na atak przeciwko ludności katalońskiej. Bez wątpienia był to sprytny ruch polityczny, ale w rzeczywistości jest to tylko oszczercze przypuszczenie.

Fakty pozostają takie, że w tych atakach w Hiszpanii, jak i w wielu islamistycznych atakach na Zachodzie i w świecie arabskim:

- ogólnie rzecz biorąc, niektóre elementy aparatu państwowego były bardzo dokładnie informowane z wyprzedzeniem o nadchodzących wydarzeniach;
- terroryści byli powiązani z NATO.

Oczywiście wszystko to może być czystym zbiegiem okoliczności, ale od 2001 r. schemat wydarzeń był odtwarzany za każdym razem, niezależnie od lokalizacji i tożsamości bohaterów.

Autorstwo: Thierry Meyssan

Tłumaczenie: Enigamtis

Źródło oryginalne: Voltairenet.org

Źródła polskie: MrEnigmatis.wordpress.com, WolneMedia.net

Przypisy

[1] Carlos Enrique Bayo, „La verdad sobre el imán de Ripoll”, „El cerebro de la masacre de Las Ramblas fue confidente del CNI hasta el día del atentado”, „El CNI escuchaba los móviles de los asesinos de Las Ramblas cinco días antes de la matanza”, „El CNI fichó a Es Satty en 2014 a cambio de no ser deportado y le ayudó a ser imán en Ripoll”, „El CNI quiso poner al imán en Barcelona pero el jefe local se negó a que lo controlara Madrid”, „Público”, 15, 16, 17 i 18 de Julio de 2019,

<https://www.publico.es/politica/exclusiva-iman-ripoll-1-cerebro-masacre-ramblas-confidente-cni-dia-atentado.html>,
<https://www.publico.es/politica/iman-ripoll-2-exclusiva-cni-escuchaba-moviles-asesinos-ramblas-cinco-dias-matanza.html>,
<https://www.publico.es/politica/iman-ripoll-3-exclusiva-cni-ficho-satty-2014-cambio-no-deportado-le-ayudo-iman-ripoll.html>,
<https://www.publico.es/politica/iman-ripoll-4-exclusiva-cni-quiso-poner-iman-barcelona-jefe-local-nego-controlara-madrid.html>.

[2] Omar Mounir, „Les attentats de Casablanca et le complot du 11 septembre”, 03.2004.

[3] Zach Campbell, „The Road to Las Ramblas”, „The Intercept”, 03.11.2018,

<https://theintercept.com/2018/09/03/las-ramblas-terrorist-attacks-es-satty/>

[4] Carlos Segovia, „La OTAN simuló un atentado en Europa con 200 muertos”, „El Mundo”, 14.03.2004,
<https://www.elmundo.es/papel/2004/03/14/>.

[5] Andreu Manresa, „La investigación halla en los vuelos de

la CIA decenas de ocupantes con estatus diplomático", „El País", 15.11.2005, http://www.elpais.com/articulo/elpepiesp/20051115elpepinac_4/Tes/.

[6] Mathieu Miquel, „11 mars 2004 à Madrid : était-ce vraiment un attentat islamiste?", „Attentats de Madrid: l'hypothèse atlantiste", „Réseau Voltaire", 11.10.2009 i 06.11.2009, <https://www.voltairenet.org/article162436.html>, <https://www.voltairenet.org/article162639.html>.

[7] „Spain's Former Prime Minister Jose Maria Aznar on the Arab Awakening and How the West Should React", CNBC.com, 09.12.2011, <http://www.cnbc.com/id/45600052>.

[8] Daniel Iriarte, „Islamistas libios se desplazan a Siria para „ayudar” a la revolución", ABC, „Red Voltaire", 17.12.2011, <https://www.voltairenet.org/article172159.html>.

[9] „Selon Interpol, Abdelhakim Belhaj est le chef de Daesh au Maghreb", „Réseau Voltaire", 25.02.2015, <https://www.voltairenet.org/article186899.html>.

[10] Daniele Ganser, „NATO's secret armies: operation Gladio and terrorism in Western Europe", „Routledge", 2005, <https://www.voltairenet.org/article186899.html>.

[11] Akif Serhat, „Yer: Amman, Tarih: 1, Konu: Musul", Özgür Gündem, 06.07.2014.